

МОТИВИ към Присъда № 182/22.12.2022 г. по НОХД 4100/2022 г. по описа на РС-Бургас

Производството по делото е образувано въз основа на обвинителен акт, внесен от БРП срещу * с ЕГН: *****, с който той е обвинен в това, че:

В периода от 26.09.2021 год. до 01.10.2021 год. включително, в гр. Бургас, при условията на продължавано престъпление, при което са извършени четири деяния, които осъществяват поотделно състав на едно и също престъпление, извършени са през непродължителни периоди от време, при една и съща обстановка и при еднородност на вината, при което последващите се явяват от обективна и субективна страна продължение на предшестващите, чрез използване на информационни технологии, а именно интернет сайт Elmaz на адрес www.elmaz.com и приложение Месинджър /„Messenger“/, като част от интернет базираната социална мрежа „Фейсбук“ /„Facebook“/, чрез използване на потребителско име „*“ е събирал информация за лице, ненавършило 18-годишна възраст, а именно за *, роден на * година, който ползвал потребителско име „*“ в интернет сайт Elmaz на адрес www.elmaz.com и потребителско име „*“ в приложение Месинджър /„Messenger“/, като част от интернет базираната социална мрежа „Фейсбук“ /„Facebook“/, за да установи контакт с него за извършване на блудствени действия и полово сношение, както следва:

1. На 26.09.2021 год. в град Бургас, чрез информационни технологии, а именно интернет сайт Elmaz (Елмаз) на интернет адрес www.elmaz.com и приложение Месинджър /„Messenger“/, като част от интернет базираната социална мрежа Фейсбук“ /„Facebook“/, чрез използване на потребителско име „*“ е събирал информация за лице, ненавършило 18-годишна възраст, а именно за *, роден на * година, който ползвал потребителско име „*“ в интернет сайт Elmaz (Елмаз) на адрес www.elmaz.com и потребителско име „*“ в приложение Месинджър /„Messenger“/, като част от интернет базираната социална мрежа „Фейсбук“ /„Facebook“/, за да установи контакт с него за извършване на блудствено действие и полово сношение, като чрез горепосочената информационна технология отправил към него следните реплики: *„Искам да ти видя дупито“*; *„Ти искаш ли да видиш чилена“*; *„Нека да видиш“*, след което изпратил снимка на мъжки полов орган и отправил и други реплики: *„Ще ти изям дупито тиле“*; *„Досега пробвал ли си секс... Аз ще ти науча... Ще намажис с крем“*.

2. На 28.09.2021 год. в град Бургас, чрез информационна технология, а именно приложение Месинджър /„Messenger“/, като част от интернет базираната социална мрежа „Фейсбук“ /„Facebook“/, чрез използване на потребителско име „*“ е събирал информация за лице, ненавършило 18-годишна възраст, а именно за *, роден на * година, който ползвал потребителско име „*“ в приложение Месинджър /„Messenger“/, като част от интернет базираната социална мрежа „Фейсбук“ /„Facebook“/, за да установи контакт с него за извършване на блудствено действие, като чрез горепосочената информационна технология отправил към него следните реплики: *„Искам да ти видя дупито“*; *„В момента съм възбуден“* и *„Косми имаш ли на дупитоДа може да лижа“*.

3. На 30.09.2021 год. в град Бургас, чрез информационна технология, а именно приложение Месинджър /„Messenger“/, като част от интернет базираната социална мрежа „Фейсбук“ /„Facebook“/, чрез използване на потребителско име „*“ е събирал информация за лице, ненавършило 18-годишна възраст, а именно за *, роден на * година, който ползвал потребителско име „*“ в приложение Месинджър /„Messenger“/, като част от интернет базираната социална мрежа „Фейсбук“ /„Facebook“/, за да установи контакт с него за извършване на блудствено действие, като чрез горепосочената информационна технология отправил към него следните реплики: *„Хайде моля ти се прати ми да ти видя дупито“*; *„Хайде моля ти се прати ми една снимка да видя дупито“* и *„Оххх ще ти изям дупито...Много често дупи имаш“*.

4. На 01.10.2021 год. в град Бургас, чрез информационна технология, а именно приложение Месинджър /„Messenger“/, като част от интернет базираната социална мрежа „Фейсбук“ /„Facebook“/, чрез използване на потребителско име „*“ е събирал информация за лице, ненавършило 18-годишна възраст, а именно за *, роден на * година, който ползвал потребителско име „*“ в приложение Месинджър /„Messenger“/, като част от интернет базираната социална мрежа „Фейсбук“ /„Facebook“/, за да установи контакт с него за извършване на блудствено действие, като чрез горепосочената информационна технология отправил към него следните реплики: „Аз искам теб да кусам“ и „Ще ти изям дупито“ – престъпление по чл. 155а, ал. 1, вр. с чл. 26, ал. 1 НК.

Пред съда, производството по делото протече по реда на Глава XXVII от НПК, като при условията на чл. 371, т. 2 НПК подсъдимият * призна изцяло фактите, изложени в обстоятелствената част на обвинителния акт и се съгласи да не се събират доказателства за тези факти. Допълни, че съжалява за постъпката си и няма да я повтори.

В пледоарията си прокурорът поддържа повдигнатото обвинение досежно фактическата обстановка, изнесена в обвинителния акт, позовавайки се на събраните в хода на производството доказателства, подкрепени от направените от подсъдимия самопризнания. Счита, че с оглед смекчаващите и отегчаващите обстоятелства, на подсъдимия след редуцията по чл. 58а НК следва да се наложи наказание „Лишаване от свобода“ за срок от 18 месеца, чието изпълнение да се отложи с изпитателен срок от три години, както и наказание „Глоба“, в размер близък до минималния.

Защитникът на подсъдимия - адв. * – БАК заявява, че направеното от нейния подзащитен признание се подкрепя от събраните по делото доказателства, но спирайки се на смекчаващите отговорността обстоятелства, счита че на * следва да се определи наказание при приложението на чл. 55 НК. Под евентуалност, и в случай, че съдът реши да приложи чл. 58а НК, счита, че наказанието следва да бъде ориентирано към минимума, който според нея ще постигне целите на индивидуалната и генералната превенция. Счита, че вещественото доказателство – мобилен телефон, следва да бъде върнато на подсъдимия.

Другият упълномощен защитник на подсъдимия – адв. * – БАК напълно се присъединява към казаното от адв. * – БАК, допълвайки, че целите на наказанието могат да се постигнат и без на подсъдимия да се налага кумулативното наказание „Глоба“.

Подсъдимият * * заявява, че се придържа към казаното от неговите защитници, а в предоставената от съда възможност за последна дума заявява, че съжалява за стореното.

Съдът, след като обсъди събраните доказателства и доказателствени средства по отделно и в тяхната съвкупност и в съответствие с разпоредбите на чл. 13 и чл. 18 НПК, намери за установено следното:

От фактическа страна:

Подсъдимият * с ЕГН: ***** е роден на *. Той е българин, български гражданин, с основно образование и работи като работник по поддръжката в к.к. Слънчев бряг. * е неосъждан, семеен, с добри характеристични данни.

Към месец септември 2021 г. подс. * притежавал и използвал мобилен телефон - „Xiaomi Redmi 9A“ (Ксиаоми Редми) с ИМЕЙ (IMEI): № * и ИМЕЙ (IMEI) 2: №*.

Чрез гореописаното мобилно устройство подсъдимият имал достъп до интернет, където се бил регистрирал с профил в интернет-базираната социална мрежа — Елмаз /Elmaz/ с интернет адрес: www.elmaz.com и Фейсбук /„Facebook“/, която социална мрежа от своя страна използвала собствено приложение Месинджър /Messenger/, за комуникация под формата на текстови и файлови — снимкови съобщения.

В тези социални мрежи подсъдимият бил регистриран и използвал потребителско име „*“.

Същевременно свидетелят * (роден на * г.) към септември 2021 година също решил да си направи регистрация в Интернет базираните социални мрежи с потребителско име „*“ - *. Първоначално направил регистрация в социалната мрежа — Елмаз /www.Elmaz.com, с потребителско име „*“ - *.

На 26.09.2021 г. с него се свързал подсъдимият *, който не изразил притеснения относно представената от * възраст, който в лични съобщения между двамата, в началото на разговора им му казал, че е на 13 години. Подс. * поискал от св. * да продължат комуникацията си извън Елмаз/www.Elmaz.com. За целта св. * си създал профил в Интернет базираната социална мрежа - Фейсбук/„Facebook“, с потребителско име „*“ - *, като така има възможност да използва приложение Месинджър/Messenger за комуникация под формата на текстови и файлови съобщения.

Комуникацията между подс. * с потребителско име „*“ и св. * *, с потребителско име „*“, продължила през приложението Месинджър/Messenger още същият ден - 26.09.2021 г. По време на кореспонденцията помежду им в социалната мрежа, след първоначално разменените между двамата въпроси и отговори свидетеля * разбрал, че подс. * го смята за ненавършило пълнолетие лице с хомосексуални наклонности, като продължил комуникацията, с цел да установи какви са действителните намерения на събеседника му. Комуникацията продължила от 26.09.2021 г. до 01.10.2021 г., чрез приложението Месинджър /Messenger на социалната мрежа - Фейсбук, като същата била инициирана от подс. *.

Още на 26.09.2021 г., в началото на комуникацията между двамата в „Месинджър“ св. * няколкократно питал събеседника си *„Нали не е проблем, че съм на 13“*, на което подс. * отговорил *„Не...Искам да ти видя дупито“* и на въпрос от св. * *„Нали не е проблем че съм на 13 години“*, като подс. * изрично потвърдил, че *„Няма никакво проблем... До сега провал ли си секс“*.

На 26.09.2021 г., по време на комуникацията в „Месинджър“, подс. * поискал от събеседника си да му изпрати снимка на задните си части - *„Искам да ти видя дупито“*, като му предлагал да му изпрати снимка на половия си орган: *„Ти искаш ли да ми видиш чилена“*, на което въпреки, че * отговорил отрицателно - *„Не знам още...Нека се опознаем“*, подс. * настоял *„Нека да видиш“* непосредствено, след което му изпратил снимка с мъжки полов член и съобщение *„Ще ти изям дупито пиле“*, след което го попитал *„До сега пробвал ли си секс“*, при което, след последвал отрицателен отговор от св. *, подсъдимият * изпратил съобщение: *„Аз ще ти на уча...Ще намажис със крем“*, както и съобщение *„Обичам те много искам те“*.

На 28.09.2021 г. в „Месинджър“ подс. * поискал да получи снимка на задните части на събеседника си св. *: *„Искам дати видя дупито“*, на което получил като отговор от св. * въпрос *„Нали не ти е проблем че съм на 13 години“*, на който въпрос подс. * отговорил еднозначно с *„Не“*. По-късно в същия разговор подс. * изпратил съобщение със съдържание *„Моментата съм възбуден“*, *„Добре съм мисля само за теб“*, *„Косми имаш ли на дупито...Да мога да лижа“*, както и съобщение *„Обичам те много любов мои“*, *„Обичам те много искам“*.

На 30.09.2021 г. в продължение на разговора между подс. * и св. *, подсъдимият отново настоял да получи снимка на задните части на събеседника си: *„Хайде моля ти се прати ми да ти видя дупито“*, *„Хайде моля ти се прати ми една снимка да видя дупито“*. Във връзка, с което св. * изтеглил общодостъпна снимка от Интернет, която изпратил на подс. *, като същият мислейки си, че получава снимка на задните части на своя 13-годишен събеседник, споделил какво изпитва, какви намерения има към него и какво желае да

направи с него „Оххх ще ти изям дупито“, „Много често дупи имаш“

На 01.10.2021 г. в „Месинджър“ подсъдимият *, в продължение на разговора между него и св. *, изпратил съобщения със следното съдържание: „Аз искам теб да кусам „Ще ти изям дупито“.

Подсъдимият * по време на кореспонденцията със свидетеля * многократно настоявал да се срещнат на живо. От своя страна свидетелят *, за да прекрати комуникацията и да „разобличи“ подсъдимият *, пред органите на МВР, се съгласил на среща с него на 01.10.2021 г. до ЦПЗ-Бургас.

На посочената дата свидетелят * се уговорил със свидетелите *, *, *, * *ев да отидат заедно на уговорената среща като св. * да се срещне с подс. *, а останалите да изчакат в близост и когато * им даде знак, заедно да попречат на подс. * да избяга, до пристигане на органите на МВР.

На 01.10.2021 г. около 14:35 часа, подс. * отишъл на срещата до паркинга на ЦПЗ-Бургас с лек автомобил „Опел Астра“, който паркирал на същия паркинг, където малко след това дошъл и св. * по предварително направената уговорка между двамата. Подс. * първо предложил на св. * да се качат в автомобила му, но св. * му отказал и му предложил да се разходят, на което подс. * се съгласил. Тръгнали по пътека в посока сградата на ЦПЗ-Бургас. Когато наближили сградата, св. * се навел да си върже връзките на обувките, което било предварително уговорения знак между него и свидетелите Д. *, Ф. *, К. * и П. *ев, след което те се появили при подс. * и св. *. Те и св. * заобградили подс. * и му казали да не бяга до идване на служители на полицията, а свидетелят * се обадил на тел. 112 с искане да бъде изпратен екип от ОДМВР-Бургас. Докато чакали полицейски служители, подс. * влязъл и седнал в автомобила, с който бил дошъл, до пристигане на изпратените от Пето РУ-Бургас полицейски служители - свидетелите *, * * и *.

След пристигане на полицейските служители подс. * бил задържан, а за случая било образувано досъдебно производство.

С постановление, предявено на 17.06.2022 г. * бил привлечен в качеството на обвиняем, като в последвалия разпит в присъствието на упълномощен защитник, се възползвал от правото си да не дава обяснения.

По доказателствата:

Изложената фактическа обстановка се установява по безспорен начин от направеното от подсъдимия * самопризнание, което се подкрепя от събраните по производството доказателствени материали, а именно:

От гласните доказателства: обясненията на подсъдимия * * (л. 29 от съдебното производство) и показанията на свидетелите: * * (л. 23 - 24 от ДП); * (л. 26 от ДП); * * (л. 27 от ДП); * (л. 28-29 от ДП); * * (л. 35 и л. 180 от ДП); * (л. 36 от ДП); * (л. 37 от ДП); * (л. 39 от ДП); * *ев (л. 40 от ДП) и В* *ева (л. 181 от ДП).

От писмените доказателства: справка за съдимост (л. 21 от съдебното производство); извадка от кореспонденция (л. 30-34 от ДП); характеристична справка (л. 45 от ДП); писмо от ЦПЗ-Бургас (л. 47-48 от ДП); справка от Сектор „ПП“ -Бургас (л. 51 от ДП); писмо от тел. 112 (л. 57 от ДП); дубликат на удостоверение за раждане (л. 113-114 от ДП); характеристични справки (л. 123-127 от ДП); протокол за доброволно предаване (л. 150 от ДП) и разписки (л. 63, л. 153, л. 155, от ДП).

От писмените доказателствени средства: протокол за оглед на веществено доказателство, ведно с фотоалбум (л. 64-67).

От експертизите: съдебно-техническа експертиза (л. 58 – 62 от ДП); съдебно-

техническа експертиза (л. 68-87 от ДП) и комплексна съдебно-психиатрично-психологична експертиза (л. 93-106 от ДП).

От веществените доказателства: един брой оптичен носител CD-R „KODAK“ 700 MB, с ръкописен текст, изписан с черен маркер „Рег.№1058410-2920/10.11.2021 г., приложен на л. 58 по ДП и един брой мобилно устройство марка и модел „XIAOMI Redmi 9A“ (Ксиаоми Редми) с ИМЕЙ (IMEI): № * и ИМЕЙ (IMEI) 2: № *.

Съдът прецени събраните в хода на досъдебното производство доказателствени материали на основание чл. 373, ал. 3 НПК, като не констатира противоречия, несъответствия и непоследователност.

Самопризнанията на подсъдимия * се подкрепят от гореизброените доказателствени източници, събрани в хода на производството, с оглед на което съдът прие за безспорно установено извършването на инкриминираното деяние, както и авторството на същото в лицето на привлеченото към наказателна отговорност лице. Предвид разпоредбата на чл. 373, ал. 3 НПК първоинстанционният съд не осъществи подробен анализ на доказателствата. В случая, доколкото всички доказателствени материали са еднопосочни и непротиворечиви, такъв доказателствен анализ е и безпредметен.

От правна страна:

Съгласно разпоредбата на чл. 303, ал. 2 НПК, за да постанови осъдителна присъда, съдът следва да установи по несъмнен начин, както авторството на инкриминираното деяние, така и всички признаци от фактическия състав на престъплението. С оглед приетата по-горе фактическа обстановка, настоящият състав счита, че подсъдимият е осъществил от обективна и субективна страна всички признаци на състава на престъплението по чл. 155а, ал. 1, вр. чл. 26, ал. 1 от НК, за което му е повдигнато обвинение.

На първо място съдът следва да посочи, че предмет на престъплението по чл. 155а, ал. 1 НК е информация за дете (съгласно чл. 2 от ЗЗакрД лицата ненавършили 18-годишна възраст са „деца“), която е от естество да съдейства с него да бъде установен контакт с оглед последващото му участие в развратни действия, вкл. порнография. От нейното съдържание е видно, че тя не би могла да има друго разумно предназначение. Информацията се **събира**, когато деецът я узнава в резултат на целенасочено търсене, а не на случайно откриване. Престъплението е резултатно, доколкото събраната информация е узната от дееца. Обектът на престъплението – обществените отношения, свързани с половия морал и половата неприкосновеност на децата – е застрашен, без да е увреден, като постигнатият резултат е създаването на по-благоприятни условия за осъществяване на контакта и реализирането на целта.

Предвид сходството в деянията от обективна и субективна страна, съдът счита, че няма пречка да изложи в обобщен вид мотивите си, които са приложими и към четирите деяния, включени в продължаваното престъпление, вменено на подсъдимия *.

От обективна страна действията на подсъдимия са съставомерни по посочения състав, като механизмът на изпълнителните деяния и в четирите отделни случая се изразява в това, че подсъдимият по своя инициатива, целенасочено е установил контакт чрез използване на информационни технологии – интернет сайт и приложение на социална мрежа, с непълнолетния св. * и е започнал да събира за него информация, с цел последващи блудствени действия и действия на полово сношение. В изпълнение на тази цел подсъдимият е искал от св. * да му сподели лична и интимна информация (правил ли е секс; има ли косми на дупето и т.н.), да му изпрати похотливи снимки на задните си части; споделил е с него своите желания и намерения. Нещо повече - подсъдимият се е старал да убеди непълнолетния да му се довери и да се срещнат на живо, за да реализира намисленото с него. Няма спор, че към датата на деянията св. * не е бил навършил 18-

годишна възраст (бил е на 17 години, а в съзнанието на подсъдимия възрастта му е била дори и по-ниска, което няма правно значение, но завишава моралната укоримост на извършеното), което е било известно на подсъдимия, поради което и съдът приема, че в случая всички признаци на състава на престъплението са налични.

На последно място четирите деяния, за които подсъдимия беше признат за виновен, правилно са били квалифицирани като едно единствено „продължавано престъпление” по смисъла на чл. 26, ал. 1 НК. Това е така, защото са извършени през непродължителен период от време – в рамките на няколко дни, и осъществяват състава на едно и също престъпление. Извършени са при една и съща форма на вината - умишъл. Обстановката, при която са извършени и трите деяния също е сходна и са били насочени към постигането на една цел.

От субективна страна престъплението е извършено от подсъдимия при форма на вината „пряк умишъл“ по смисъла на чл. 11, ал. 2 НК, тъй като * е съзнавал общественотоопасния характер на извършеното, предвиждал е общественотоопасните му последици и е искал настъпването им, което е обективизирано в неговото поведение - съзнавал е, че посредством информационна технология осъществява контакт с непълнолетно лице и започва да събира интимна информация за него. От волева страна подсъдимият е искал настъпването на общественотоопасните последици изразяващо се в получаване (събиране) на информацията. Наред с това подсъдимият * е действал и с цел (намерение) да използва информацията, която е получил, за да установи контакт с непълнолетния за последващи блудствени действия и полово сношение, като в изпълнение на тези свои намерения е предприел действия към реална среща със св. *.

По вида и размера на наказанието:

За престъплението, в което подсъдимият беше признат за виновен, законът предвижда наказание „Лишаване от свобода” за срок от 1 до 6 години и „Глоба“ от пет до десет хиляди лева.

При индивидуализацията на наказателната отговорност на подсъдимия съдът определи наказанието при прилагане на чл. 54, ал. 1 НК, тъй като намери, че в случая не са налице многобройни или изключителни смекчаващи отговорността обстоятелства, които да водят до приложението на чл. 55 НК, както пледира защитата.

Като отегчаващи отговорността обстоятелства съдът отчита факта, че се касае за четири отделни деяния, включени в единното продължавано престъпление, както и че конкретните действия на * по събирането на информация за непълнолетния се отличават с особена бруталност, упоритост и дързост. Съдът не може да подмине и обстоятелството, че подсъдимият не се е задоволил само със събирането на информация с похотлива цел, а реално е предприел действия към осъществяване на тази цел, както и че в съзнанието му св. * е бил на възраст от 13 години (малолетен), което по никакъв начин не го е възпряло. Като смекчаващо отговорността обстоятелство съдът отчете чистото съдебно минало на подсъдимия, трудовата му ангажираност и изразеното съжаление за стореното.

Съдът не отчита като смекчаващо вината обстоятелство, твърдяното оказано съдействие на органите на предварителното разследване. Принципно, съгласно мотивите на **Тълкувателно решение № 1/2009г. на ОСНК на ВКС** - признанието по чл. 371, т. 2 НПК може да се третира като допълнително смекчаващо отговорността обстоятелство, но само тогава, когато съставлява елемент на цялостно, обективно проявено при досъдебното разследване процесуално поведение, спомогнало за своевременното разкриване на престъплението и неговия извършител. В конкретния случай признанието на * не отговаря на тези критерии. В хода на ДП той е бил разпитван като обвиняем, като не е дал обяснения, не е изразил съжаление или разкаяние и не е съдействал в изключителна степен на

разследването. Настоящият състав дебело подчертава, че липсата на съдействие, както и липсата на обяснения, разкаяние и съжаление - не се оценя като отегчаващо отговорността обстоятелство, защото никой не е длъжен да съдейства за уличаването си, но пречи и да бъде оценено в положителна насока за подсъдимия и да доведе до намаляване личната му обществената опасност, така както пледира защитата.

С оглед на така изложеното съдът определи наказанието в размер малко под средния, а именно - две години „Лишаване от свобода“ (24 месеца) и съобразно разпоредбата на чл. 58а, ал. 1 НК намали така определеното наказание с 1/3, с оглед на което наложи на подсъдимия наказание в размер на 1 година и 4 месеца „Лишаване от свобода“ (16 месеца).

Наред с това съдът счита, че спрямо подсъдимия следва да се наложи и кумулативно предвиденото наказание „Глоба“ в размер близък до минималния, а именно – 6000 лева. Предвид индивидуализацията на наказанието по реда на чл. 54 НК, то и липсва възможност за неналагане на това кумулативно наказание, така както пледира защитата. От друга страна при избор на конкретния размер на глобата съдът отчита материалното положение на подсъдимия (по негови данни той е трудово ангажиран), както и възрастта му и икономическата действителност в страната, като намира, че размер от 6000 лева се явява справедлив и съобразен както с горните факти, така и с обществената опасност на извършеното и на деца.

Към момента на извършване на инкриминираното деяние подсъдимият не е бил осъждан на „Лишаване от свобода“ за престъпления от общ характер, а наложеното му наказание е под 3 години „Лишаване от свобода“. С оглед това съдът счита, че за постигане на целите на наказанието и преди всичко поправянето на подсъдимия не е необходимо да изтърпява ефективно така наложеното наказание, поради което и на основание чл. 66, ал. 1 НК то следва да се отложи с изпитателен срок от четири години.

Съдът счита, че така индивидуализираното наказание (включващо двете кумулативни санкции) в пълнота би могло да постигне целите по чл. 36, ал. 1 НК, като едновременно ще способства за поправянето и превъзпитанието на * и наред с това ще въздейства върху него предупредително и възпиращо. Освен всичко горепосочено, с така определеното наказание биха се постигнали и целите на генералната превенция, като се въздейства възпитателно и предупредително върху другите членове на обществото. Именно поради това и съдът счита, че не е необходимо да се налага допълнително и наказанието по чл. 158б НК – лишаване от права, каквато принципна възможност законът предвижда, доколкото и без него целите на наказанието биха могли да се изпълнят.

-

По разноските:

Съгласно разпоредбата на чл. 189, ал. 3 НПК, когато съдът намери подсъдимия за виновен, го осъжда да заплати сторените по делото разноски. В настоящия случай в досъдебната фаза са сторени разноски в размер на 1655,95 лева, поради което и подсъдимият следва да бъде осъден да ги заплати по сметка на ОДМВР-гр.Бургас. На основание чл. 190, ал. 2 НПК подсъдимият следва да бъде осъден да заплати по сметка на РС-Бургас и сумата от 5 лева – държавна такса за служебно издаване на един брой изпълнителен лист, ако се пристъпи към издаването на такъв.

-

По веществените доказателства:

По делото има приложени веществени доказателства, като по отношение на един брой оптичен носител CD-R „KODAK“ 700 MB, с ръкописен текст, изписан с черен маркер „Рег.№1058410-2920/10.11.2021 г., приложен на л. 58 по ДП, предвид неговите характеристики, съдът счита, че следва да остане приложено по делото, в срока на неговото съхранение в архив, след което да се унищожи заедно с делото по предвидения в ПАС ред.

По отношение на един брой мобилно устройство марка и модел „XIAOMI Redmi 9 A“ (Ксиаоми Редми) с ИМЕЙ (IMEI): № * и ИМЕЙ (IMEI) 2: № *, съдът отчита, че то е собственост на подсъдимия, а видно от приложената техническа експертиза – е било използвано от * за осъществяване на контактите с пострадалия, чрез инсталирани на него приложения, от което следва, че е предмет, послужил за извършване на престъплението, поради което и на основание чл. 53, ал. 1, б. „а“ от НК, следва да бъде отнето в полза на държавата, а не да се върне на подсъдимия, както настоява защитата.

По тези съображения съдът постанови присъдата си.

Да се съобщи писмено на страните, че мотивите на присъдата са изготвени.

РАЙОНЕН СЪДИЯ: